សេខិយ

ព្រមទាំងបទភាជនីយ៍

(សម្រាប់សូត្រ)

DHAMMA

DHAMMAPADHIPA FOR EDUCATION OF CAMBODIA

រៀបរៀងដោយ

ភិក្ខុវិមលោ **សាន ថាវីន**

ព.ស.២៥៦៧

សេខិយ

ព្រមទាំងបទភាជនីយ៍ បាលី-ប្រែ

(សម្រាប់សូត្រ)

រៀបរៀងដោយ

ភិក្ខុវិមលោ **សាន ថាវីន**

ព.ស.២៥៦៧

អារម្ភកថា

សៀវភៅតូចនេះធ្វើឡើងសម្រាប់សមណសិស្សងាយស្រួល ក្នុងការកាន់ទទ្វេញបានគ្រប់កន្លែង ព្រមទាំងងាយស្រួលក្នុងការ មើល ព្រោះទម្រង់អក្សរធម្មតា មិនស្មុគស្មាញពេក ។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាសៀវភៅនេះ នឹងក្លាយជាដៃគូរសមណសិស្ស ដើម្បីទន្ទេញ និងទ្រទ្រង់ចាំទុកនូវព្រះពុទ្ធវចនៈដែលជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់ការប្រតិបត្តិដើម្បីចេញចាកអំពីវដ្តសង្សារ ។

សូមឧទ្ទិសនូវធម្មទាននេះ ដល់អ្នកប្រាជ្ញខ្មែរគ្រប់ជំនាន់ មានក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដកជាដើម ព្រមទាំងញាតិកាទាំងឡាយ ក្នុងសង្សារវដ្តទាំងអស់ សូមបាននូវសេចក្តីសុខរួចផុតចាក ទុក្ខកុំបីអាក់ខានឡើយ ។

សេខិយ

ឥមេ ខោ បនាយស្មន្តោ (បញ្ចសត្តតិ)[១] សេខិយា ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។ បពិត្រលោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ វត្តដែលគប្បីសិក្សាទាំងឡាយ (ចិតសិបប្រាំ) នេះឯង មកកាន់ឧទ្ទេស (គឺការសម្តែងឡើង) ។

១-បរិមណ្ឌលំ និវាសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងស្លៀក (ស្បង់) ឱ្យជាបរិមណ្ឌល ។

បរិមណ្ឌលំ និវាសេតព្វំ នាភិមណ្ឌលំ ជានុមណ្ឌលំ បដិច្ឆាទេន្តេន ភិក្ខុត្រូវស្លៀកឱ្យជាបរិមណ្ឌល គឺបិទបាំងមណ្ឌលផ្ចិត មណ្ឌលជង្គង់ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេន្តោ និវាសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយស្លៀកឱ្យស្លុយមុខ ឬស្លុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

---

[១] បាលីក្នុងវង់ក្រចកនេះបញ្ចូលថ្មី ដើម្បីប្រាប់ឱ្យដឹងចំនួនសេខិយសិក្ខាបទ ៧៥ ឯក្នុងវិន័យបិដកមិនមានបាលីនេះទេ ។

២-បរិមណ្ឌលំ បារុបិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងដណ្ដប់ (គឺគ្រង) ចីវរឱ្យជាបរិមណ្ឌល ។

បរិមណ្ឌលំ បារុបិតព្វំ ឧភោ កណ្ណេ សមំ កត្វា ។ ភិក្ខុគប្បីដណ្ដប់ឱ្យជាបរិមណ្ឌល គឺធ្វើនូវជាយទាំងពីរ ឱ្យត្រឹមស្មើគ្នា ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេន្តោ បារុបតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដណ្ដប់ (ចីវរ) ឱ្យស្រុយមុខខ្លះ ស្រុយក្រោយខ្លះ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣-សុប្បដិច្ឆន្នោ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងបិទបាំងកាយ (គឺឃ្លុំ) ឱ្យល្អដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

សុប្បដិច្ឆន្នេន អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវបិទបាំងឱ្យល្អដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆតិ,

អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយបើកចំហកាយ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤-សុប្បដិច្ឆន្នោ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងបិទបាំងកាយ (គឺឃ្លុំ) ឱ្យល្អអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

សុប្បដិច្ឆន្នេន អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវបិទបាំងឱ្យល្អ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយបើកចំហកាយ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥-សុសំវុតោ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងសង្រួម ឱ្យល្អដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

សុសំវុតេន អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវតែសង្រួមឱ្យល្អ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថំ វា បាទំ វា កីឡាបេន្តោ

អន្តរឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយគ្រវាត់គ្រវែងដៃខ្លះ ជើងខ្លះ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦-សុសំវុតោ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងសង្រួម ឱ្យល្អអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

សុសំវុតេន អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវតែសង្រួមឱ្យល្អអង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថំ វា បាទំ វា កីឡាបេន្តោ អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយវាសដៃ ឬវាសជើង អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧-ឱក្ខិត្តចក្ខុ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមានភ្នែកសម្លឹងចុះ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ឱក្ខិត្តចក្ខុនា អន្តរឃរេ គន្តព្វំ យុគមត្តំ បេក្ខន្តេន ។ ភិក្ខុត្រូវតែមានភ្នែកសម្លឹងចុះ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ក្រឡេក

មើលត្រឹមតែមួយជួរនឹម[២] ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ អន្តរ-ឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយក្រឡេកមើលត្រង់ទីនោះ ៗ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៨-ឱក្ខិត្តចក្ខុ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមានភ្នែកសម្លឹងចុះអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ឱក្ខិត្តចក្ខុនា អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ យុគមត្តំ បេក្ខន្តេន ។ ភិក្ខុត្រូវតែមានភ្នែកសម្លឹងចុះត្រឹមតែមួយជួរនឹម អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ អន្តរ-ឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយក្រឡេកមើលត្រង់ទីនោះ ៗ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៩-ន ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា

---

[២] មួយជួរនឹមស្មើនឹង ៤ ហត្ថរបស់ជាងឈើ (ប្រហែលជា ២ ម៉ែត្រ) ។

ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសើយចីវរដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសើយចីវរដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឯកតោ វា ឧភតោ វា ឧក្ខិបិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសើយចីវរខាងម្ខាង ឬទាំងពីរខាង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១០-ន ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសើយចីវរអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសើយចីវរ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឯកតោ វា ឧភតោ វា ឧក្ខិបិត្វា អន្តរឃរេ និសីទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសើយចីវរខាងម្ខាង ឬទាំងពីរខាង អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

បរិមណ្ឌលវគ្គោ បឋមោ

បរិមណ្ឌលវគ្គទី១ (ចប់)

១១-ន ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខាករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសើចខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសើចខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច មហាហសិតំ ហសន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសើចខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១២-ន ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសើចខ្លាំងអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសើចខ្លាំង អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ[៣] ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច មហាហសិតំ ហសន្តោ អន្តរ-

---

[៣] ក្នុងបិដកថា " ឡើយ " ។

ឃរេ និសីទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយសើចខ្លាំង អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៣-អប្បសទ្ទោ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងនិយាយសំឡេងតិចដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

អប្បសទ្ទេន អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវមានសំឡេងតិចដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយធ្វើនូវសំឡេងហ៊ោ សំឡេងឮខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៤-អប្បសទ្ទោ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងនិយាយសំឡេងតិចអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ។

អប្បសទ្ទេន អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុត្រូវតែមានសំឡេងតិច អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តោ អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយធ្វើនូវសំឡេងហៅ សំឡេងឮខ្លាំងអង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៥-ន កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនគ្រវែងកាយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ។

ន កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ កាយំ បគ្គហេត្វា គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើកាយឱ្យគ្រវែងដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវផ្គត់ផ្គង់កាយដើរទៅ (ក្នុងចន្លោះផ្ទះ) ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆតិ កាយំ ឱលម្ពេន្តោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយគ្រវែងកាយ យោលកាយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៦-ន កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនគ្រវែងកាយអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវគ្រលែងកាយ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវតែផ្គត់ផ្គង់កាយ ហើយអង្គុយនៅ (ក្នុងចន្លោះផ្ទះ) ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទតិ កាយំ ឱលម្ពេន្តោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយឃ្លោងកាយ យោលកាយ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៧-ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនបង់បោយ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ពាហុំ បគ្គហេត្វា គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវបង់បោយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវដាក់ដៃឱ្យស្រួល ដើរទៅ (ក្នុងចន្លោះផ្ទះ) ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆតិ ពាហុំ ឱលម្ពេន្តោ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយបង់បោយវាសដៃ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៨-ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆ្ការរដៃអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ពាហុំ បគ្គហេត្វា និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆ្ការរដៃ អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវដាក់ដៃឱ្យស្រួលអង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទតិ ពាហុំ ឱលម្ពេន្តោ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណា អាស្រ័យ សេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆ្កាដៃ វាសដៃ អង្គុយ នៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

១៩-ន សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្រួនក្បាល ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ។

ន សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ សីសំ បគ្គហេត្វា គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវ គ្រវែងក្បាល ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវតែផ្គង់តម្រង់ ក្បាលឱ្យស្រួលដើរទៅ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ

គច្ឆតិ សីសំ ឱលម្ពេន្តោ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ គ្រលែងក្បាល រេក្បាល ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២០-ន សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្រួនក្បាល អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ សីសំ បគ្គហេត្វា និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវ គ្រលែងក្បាល អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ត្រូវតែផ្គងតម្រង់ក្បាលឱ្យស្រួល អង្គុយនៅ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទតិ សីសំ ឱលម្ពេន្តោ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយគ្រលែងក្បាល រេក្បាល អង្គុយនៅ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ឧជ្ជគ្ឃិកវគ្គោ ទុតិយោ

ឧជ្ជគ្ឃិកវគ្គទី២ (ចប់)

២១-ន ខម្ភកតោ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា

ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សា ថា អាត្មាអញនឹង មិនយកដៃស៊ីមចង្កេះដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ខម្ភកតេន អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវស៊ីមចង្កេះដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឯកតោ វា ឧភតោ វា ខម្ភំ កត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយធ្វើនូវកិរិយាស៊ីមចង្កេះ តែម្ខាងក្ដី ទាំងពីរខាងក្ដី ហើយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២២-ន ខម្ភកតោ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនយកដៃស៊ីមចង្កេះអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ខម្ភកតេន អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវ (យកដៃ) ស៊ីមចង្កេះ ហើយអង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឯកតោ វា ឧភតោ វា ខម្ភំ កត្វា អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយធ្វើនូវកិរិយាស៊ីមចង្កេះ តែម្ខាងក្ដី ទាំងពីរខាងក្ដី អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៣-ន ឱគុណ្ឋិតោ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខាករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនទទូរក្បាលដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឱគុណ្ឋិតេន អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវទទូរក្បាល ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះឡើយ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សសីសំ បារុបិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយទទូរក្បាលដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៤-ន ឱគុណ្ឋិតោ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនទទូរក្បាលអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ។

ន ឱគុណ្ឋិតេន អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវទទូរក្បាល អង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សសីសំ បារុបិត្វា អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយទទូរក្បាលអង្គុយនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៥-ន ឧក្កុដិកាយ អន្តរឃរេ គមិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនចំអើតជើងដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន ឧក្កុដិកាយ អន្តរឃរេ គន្តព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវចំអើតជើងដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្កុដិកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយដើរចំអើតជើងទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៦-ន បល្លត្ថិកាយ អន្តរឃរេ និសីទិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តី សិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ។

ន បល្លត្ថិកាយ អន្តរឃរេ និសីទិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវអង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ ក្នុងចន្លោះផ្ទះឡើយ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថបល្លត្ថិកាយ វា ទុស្ស-បល្លត្ថិកាយ វា អន្តរឃរេ និសីទតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ ដោយ

ដៃក្តី ត្របោមដោយសំពត់រឹតក្តី ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ឆព្វីសតិ សារុប្បា[៤]

(ចប់) សារុប្បម្ភៃប្រាំមួយ

២៧-សក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គហេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងទទួលអាហារបិណ្ឌបាតដោយគោរព។

សក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតោ បដិគ្គហេតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវទទួលអាហារបិណ្ឌបាតដោយគោរព ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហាតិ ឆឌ្ឌេតុកាមោ វិយ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយទទួលអាហារបិណ្ឌបាតមិនគោរព ធ្វើដូចជាមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងចាក់ចោល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៨-បត្តសញ្ញី បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គហេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងសម្គាល់តែក្នុងបាត្រទទួលបិណ្ឌបាត ។

បត្តសញ្ញិនា បិណ្ឌបាតោ បដិគ្គហេតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវ

---

[៤] ការពោលជាប់ទាក់ទងនឹងសេចក្តីសមគួរ ។

សម្គាល់ក្នុងបាត្រ ហើយទទួលបិណ្ឌបាត ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហាតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្លឹងមើលទៅក្នុងទីនោះៗ ទទួលបិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

២៩-សមសូបកំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គហេស្សាមីតិ សិក្ខាករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងទទួលបិណ្ឌបាតឱ្យល្មមគ្នានឹងសម្ល ។

សមសូបកោ បិណ្ឌបាតោ បដិគ្គហេតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវទទួលបិណ្ឌបាតល្មមគ្នានឹងសម្ល[៥] ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ញេវ ពហុំ បដិគ្គណ្ហាតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយទទួលយកសម្លច្រើនជាង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣០-សមតិត្តិកំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គហេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញ នឹងទទួលបិណ្ឌបាតឱ្យស្មើត្រឹមកណ្តាប់មាត់

---

[៥] អដ្ឋកថា : សម្លដែលមានប្រមាណប៉ុនភាគទី ៤ នៃភត្ត ហៅថា សម្លល្មមនឹងបិណ្ឌបាត ។

បាត្រ ។

សមតិត្តិកោ បិណ្ឌបាតោ បដិគ្គហេតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវទទួលបិណ្ឌបាតឱ្យពេញស្មើត្រឹមកណ្ដាប់មាត់បាត្រ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបីកតំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហាតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើហើយទទួលបិណ្ឌបាតឱ្យកំពុងលើសកណ្ដាប់មាត់បាត្រទៅត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ខម្ភកវគ្គោ តតិយោ

ខម្ភកវគ្គទី៣ (ចប់)

៣១-សក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញ នឹងឆាន់ អាហារបិណ្ឌបាតដោយគោរព ។

សក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតោ ភុញ្ជិតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវឆាន់បិណ្ឌបាតដោយគោរព ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើហើយឆាន់បិណ្ឌបាតមិនគោរព ធ្វើហាក់ដូចជាមិនចង់ឆាន់

ត្រូវ អាបត្តិទុក្កដ ។

៣២-បត្តសញ្ញី បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងសម្គាល់តែក្នុងឆាន់បិណ្ឌបាត ។

បត្តសញ្ញិនា បិណ្ឌបាតោ ភុញ្ជិតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវតែសម្គាល់តែក្នុងបាត្រ ហើយឆាន់បិណ្ឌបាត ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្លឹងមើលទៅទីនោះ ៗ ឆាន់បិណ្ឌបាតបណ្ដើរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣៣-សបទានំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹង ឆាន់បិណ្ឌបាតរាចឱ្យស្មើ ។

សបទានំ បិណ្ឌបាតោ ភុញ្ជិតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវឆាន់បិណ្ឌបាតរាចឱ្យស្មើ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱមសិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ កកាយបាយឱ្យខ្វះក្នុងទីនោះ ៗ ឆាន់បិណ្ឌបាត ត្រូវ

អាបត្តិទុក្កដ ។

៣៨-សមសូបកំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹង ឆាន់បិណ្ឌបាតឱ្យល្មមគ្នានឹងសម្ល ។

សមសូបកោ បិណ្ឌបាតោ ភុញ្ជិតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវឆាន់បិណ្ឌបាតឱ្យល្មមគ្នានឹងសម្ល ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ចេវ ពហុំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់សម្លឱ្យច្រើនជាង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣៥-ន ថូបតោ ឱមទ្ទិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនច្រមត្រង់កំពូលបាយ ហើយឆាន់បិណ្ឌបាត ។

ន ថូបកតោ ឱមទ្ទិត្វា បិណ្ឌបាតោ ភុញ្ជិតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវច្រមត្រង់កំពូលបាយ ហើយឆាន់បិណ្ឌបាតទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបកតោ ឱមទ្ទិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ

ច្រមត្រង់កំពូលបាយហើយឆាន់បិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ។

៣៦-ន សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឱទនេនបដិច្ឆាទេស្សាមិ ភិយ្យោកម្យតំ ឧបាទាយាតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថាអាត្មាអញ នឹងមិនកកាយបាយលុបសម្ល ឬម្ហូបព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីល្មោភច្រើន ។

ន សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឱទនេន បដិច្ឆាទេតព្វំ ភិយ្យោកម្យតំ ឧបាទាយ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវកកាយបាយលុបសម្ល ឬម្ហូប ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីល្មោភច្រើនទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឱទនេន បដិច្ឆាទេតិ ភិយ្យោកម្យតំ ឧបាទាយ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយកកាយបាយលុបសម្ល ឬម្ហូប ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីល្មោភច្រើន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣៧-ន សូបំ វា ឱទនំ វា អគិលានោ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញឥតមាន ជម្ងឺនឹងមិនសូម

សម្ល ឬបាយដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឯងហើយឆាន់ ។

ន សូបំ វា ឱទនំ វា អគិលានេន អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុឥតមានជម្ងឺ មិនត្រូវសូមសម្ល ឬបាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនហើយឆាន់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ឱទនំ វា អគិលានោ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាឥតមានជម្ងឺអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សូមសម្ល ឬបាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣៨-ន ឧជ្ឈានសញ្ញី បរេសំ បត្តំឱលោកេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនប្រុងលើកទោសហើយ សម្លឹងមើលបាត្រពួកភិក្ខុដទៃ ។

ន ឧជ្ឈានសញ្ញិនា បរេសំ បត្តោ ឱលោកេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសម្លឹងមើលបាត្រពួកភិក្ខុដទៃ ដោយប្រុងនឹងលើកទោសទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ឈានសញ្ញី បរេសំ បត្តំ ឱលោកេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយប្រុងនឹងលើកទោស ក៏សម្លឹងមើលបាត្រពួកភិក្ខុ

ឯទៀត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៣៩-នាតិមហន្តំ កពឡំ ករិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើពំនូតបាយឱ្យធំពេក ។

នាតិមហន្តោ កពឡោ កាតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើពំនូតបាយឱ្យធំពេកទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច មហន្តំ កពឡំ ករោតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយធ្វើពំនូតបាយឱ្យធំពេក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤០-បរិមណ្ឌលំ អាលោបំ ករិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងធ្វើពំនូតបាយឱ្យជាបរិមណ្ឌល គឺឱ្យមូល ។

បរិមណ្ឌលោ អាលោបោ កាតព្វោ ។ ភិក្ខុត្រូវធ្វើពំនូតបាយឱ្យជាបរិមណ្ឌល ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ទីឃំ អាលោបំ ករោតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយធ្វើពំនូតបាយឱ្យវែង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

សក្កច្ចវគ្គោ ចតុត្ថោ សក្កច្ចវគ្គទី៤ (ចប់)

៤១-ន អនាហដេ កពឡេ មុខទ្វារំ វិវរិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញកាលពំនូតបាយមិនទាន់មកដល់ នឹងមិនបើកទ្វារមាត់ ។

ន អនាហដេ កពឡេ មុខទ្វារំ វិវរិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវហារមាត់ចាំពំនូតបាយដែលមិនទាន់មកដល់មាត់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អនាហដេ កពឡេ មុខទ្វារំ វិវរតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើហើយហារមាត់ចាំពំនូតបាយដែលមិនទាន់មកដល់មាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤២-ន ភុញ្ជមានោ សព្វំ ហត្ថំ មុខេបក្ខិបិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញកាលឆាន់ នឹងមិនញាត់ម្រាមដៃទាំងអស់ចូលទៅក្នុងមាត់ ។

ន ភុញ្ជមានេន សព្វោ ហត្ថោ មុខេ បក្ខិបិតព្វោ ។ ភិក្ខុកាលឆាន់មិនត្រូវញាត់ (ម្រាម) ដៃទាំងអស់ចូលទៅក្នុងមាត់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ភុញ្ជមានោ សព្វំ ហត្ថំ មុខេ បក្ខិបតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់បាយញាត់ (ម្រាម) ដៃទាំងអស់ចូលទៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៣-ន សកពឡេន មុខេន ព្យាហរិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិននិយាយទាំងពំនូតបាយនៅក្នុងមាត់ ។

ន សកពឡេន មុខេន ព្យាហរិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវនិយាយទាំងពំនូតបាយនៅក្នុងមាត់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សកពឡេន មុខេន ព្យាហរតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយនិយាយទាំងពំនូតបាយ នៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៤-ន បិណ្ឌុក្ខេបកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់បោះដុំបាយទៅក្នុងមាត់ ។

ន បិណ្ឌុក្ខេបកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់បោះដុំបាយ (ទៅក្នុងមាត់) ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច បិណ្ឌុក្ខេបកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់បោះដុំបាយ (ទៅក្នុងមាត់) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៥-ន កពឡាវច្ឆេទកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់កាត់ពំនូតបាយ ។

ន កពឡាវច្ឆេទកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់កាត់ពំនូតបាយទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច កពឡាវច្ឆេទកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់កាត់ពំនូតបាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៦-ន អវគណ្ឌការកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់បៀមពំនូតបាយក្នុងថ្ពាល់ ។

ន អវគណ្ឌការកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់បៀមពំនូតបាយក្នុងថ្ពាល់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឯកតោ វា ឧភតោ វា គណ្ឌំ

កត្វា ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់បៀមពំនូតបាយ ក្នុងថ្ពាល់ម្ខាង ឬទាំងពីរខាង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៧-ន ហត្ថនិទ្ធូនកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់រលាស់ដៃ ។

ន ហត្ថនិទ្ធូនកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់រលាស់ដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថនិទ្ធូនកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់រលាស់ដៃបណ្ដើរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៨-ន សិត្ថាវការកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់ធ្វើគ្រប់បាយឱ្យជ្រុះរោយរាយ ។

ន សិត្ថាវការកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់ធ្វើគ្រាប់បាយ ឱ្យជ្រុះរោយរាយទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សិត្ថាវការកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ

ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់ធ្វើគ្រាប់បាយ ឱ្យជ្រុះរោយរាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៤៩-ន ជិវ្ហានិច្ឆារកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។

ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់លិទ្ធបបូរមាត់ ។

ន ជិវ្ហានិច្ឆារកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់លៀនអណ្ដាតទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ជិវ្ហានិច្ឆារកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់លៀនអណ្ដាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥០-ន ចបុចបុការកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។

ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់ធ្វើឱ្យឮផ្លប់ៗ ។

ន ចបុចបុការកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់ធ្វើសំឡេងឱ្យឮផ្លប់ៗ ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ចបុចបុការកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់ធ្វើសំឡេងឱ្យឮផ្លប់ៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

កពឡវគ្គោ បញ្ចមោ

កពឡវគ្គទី៥ (ចប់)

៥១-ន សុរុសុរុការកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់ធ្វើឱ្យឮគ្រូកៗ ។

ន សុរុសុរុការកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់ធ្វើសំឡេងឱ្យឮគ្រូក ៗ ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សុរុសុរុការកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់ធ្វើសំឡេងឱ្យឮគ្រូក ៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥២-ន ហត្ថនិល្លេហកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់លិទ្ធដៃ ។

ន ហត្ថនិល្លេហកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់លិទ្ធដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថនិល្លេហកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយឆាន់លិទ្ធដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥៣-ន បត្តនិល្លេហកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់កោសបាត្រ ។

ន បត្តនិល្លេហកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់ កោស[៦] បាត្រទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច បត្តនិល្លេហកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់កោសបាត្រ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥៤-ន ឱដ្ឋនិល្លេហកំ ភុញ្ជិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឆាន់លិទ្ធបបូរមាត់ ។

ន ឱដ្ឋនិល្លេហកំ ភុញ្ជិតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឆាន់លិទ្ធបបូរមាត់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឱដ្ឋនិល្លេហកំ ភុញ្ជតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់លិទ្ធបបូរមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

---

[៦] ក្នុងបិដកថា " លិទ្ធបាត្រ " ។

៥៥-ន សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកំ បដិគ្គហេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញមានដៃប្រឡាក់ដោយអាមិស នឹងមិនទទួលភាជនៈ ទឹកសម្រាប់ឆាន់ ។

ន សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកោ បដិគ្គហេតព្វោ ។ ភិក្ខុមានដៃប្រឡាក់ដោយអាមិសៈ មិនត្រូវទទួលភាជនៈទឹកសម្រាប់ឆាន់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកំ បដិគ្គណ្ហាតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ មានដៃប្រឡាក់ដោយអាមិសៈ ទទួលភាជនៈទឹកសម្រាប់ឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥៦-ន សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនចាក់ទឹកលាងបាត្រទាំងគ្រប់បាយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។

ន សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេតព្វំ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវចាក់ទឹកលាងបាត្រទាំងគ្រាប់បាយទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះទេ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ចាក់ទឹកលាងបាត្រទាំងគ្រាប់បាយទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

សមត្ថិស ភោជនប្បដិសំយុត្តា[៧]

(ចប់) ភោជនប្បដិសំយុត្ត ៣០ គត់ ។

៥៧-ន ឆត្តបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ មានឆត្រក្នុងដៃ ។

ន ឆត្តបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ មានឆត្រនៅក្នុងដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឆត្តបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ មានឆត្រក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

---

[៧] ការពោលទាក់ទងនឹងភោជន (អាហារ)

៥៨-ន ទណ្ឌបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ មានដំបង ក្នុងដៃ ។

ន ទណ្ឌបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានដំបងនៅក្នុងដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ទណ្ឌបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានដំបង នៅក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៥៩-ន សត្ថបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ មានគ្រឿងសស្ត្រាក្នុងដៃ ។

ន សត្ថបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានគ្រឿងសស្ត្រា

នៅក្នុងដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច សត្ថបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានគ្រឿងសស្ត្រានៅក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦០-ន អាវុធបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្ដែងធមិ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ មានគ្រឿងអាវុធក្នុងដៃ ។

ន អាវុធបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានគ្រឿងអាវុធនៅក្នុងដៃទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អាវុធបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺមានគ្រឿងអាវុធនៅក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

សុរុសុរុវគ្គោ ឆដ្ឋោ សុរុសុរុវគ្គទី ៦ (ចប់)

៦១-ន ពាទុការូឡ្ហស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ពាក់ទ្រនាប់ជើង ។

ន ពាទុការុឡ្ហស្សអគិលានស្សធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ភិក្ខុមិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ពាក់ទ្រនាប់ជើងទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អក្កន្តស្ស វា បដិមុក្កស្ស វា ឱមុក្កស្ស វា អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុ ណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ជាន់ទ្រនាប់ជើងក្តី ពាក់ក្តី ដោះបង្ហើបកែងបន្តិចក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦២-ន ឧបាហនារូឡ្ហស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ពាក់ស្បែកជើង ។

ន ឧបាហនារុឡ្ហស្សអគិលានស្សធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ពាក់ស្បែកជើងទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អក្កន្តស្ស វា បដិមុក្កស្ស វា ឱមុក្កស្ស វា អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
ភិក្ខុណា អាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ជាន់លើស្បែកជើងក្ដី ពាក់ក្ដី ដោះបង្ហើបកែងបន្ទិចក្ដី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៣-ន យានគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ នៅលើយាន ។

ន យានគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។
ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ នៅលើយានទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច យានគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុ ណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ នៅលើយាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៤-ន សយនគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា

អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ នៅលើដំណេក ។

ន សយនគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុ មិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ នៅលើដំណេក ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច អន្តមសោ ឆមាយម្បិ និបន្នស្ស សយនគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ដោយហោចទៅសូម្បីដេកនៅលើផែនដី ក៏ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៥-ន បល្លត្ថិកាយ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ ។

ន បល្លត្ថិកាយ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេ-តព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថបល្លត្ថិកាយ វា ទុស្សបល្លត្ថិកាយ វា និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ដោយដៃក្តី អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ដោយសំពត់ក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៦-ន វេដ្ឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺជួតក្បាល ។

ន វេឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ជួតក្បាលទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច វេឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺជួតក្បាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៧-ន ឱគុណ្ឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ

ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ទទូរក្បាល ។

ន ឱគុណ្ឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុមិនត្រូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ទទូរក្បាលទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតសីសស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺទទូរក្បាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៨-ន ឆមាយំ និសីទិត្វា អាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្គុយផ្ទាល់លើផែនដី ហើយសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺអង្គុយលើអាសនៈ ។

ន ឆមាយំ និសីទិត្វា អាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ភិក្ខុមិនត្រូវអង្គុយផ្ទាល់លើផែនដី ហើយ

សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយនៅលើអាសនៈទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឆមាយំ និសីទិត្វា អាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយនៅលើផែនដី ហើយសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយនៅលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៦៩-ន នីចេ អាសនេ និសីទិត្វា ឧច្ចេអាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនអង្គុយលើអាសនៈទាបហើយសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ អង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ ។

ន នីចេ អាសនេ និសីទិត្វា ឧច្ចេ អាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនគប្បីអង្គុយលើអាសនៈទាប ហើយសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច នីចេ អាសនេ និសីទិត្វា ឧច្ចេ អាសនេ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ

ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយលើអាសនៈទាប ហើយសម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧០-ន ឋិតោ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនឈរសម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ដែលអង្គុយ ។

ន ឋិតេន និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឈរសម្ដែងធមិ ដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺអង្គុយទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឋិតោ និសិន្នស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយឈរសម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺ អង្គុយនៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧១-ន បច្ឆតោ គច្ឆន្តោ បុរតោ គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្ដីសិក្សាអាត្មាអញនឹងមិនដើរខាងក្រោយហើយ សម្ដែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺដើរខាងមុខ ។

ន បច្ឆតោ គច្ឆន្តេន បុរតោ គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវដើរខាងក្រោយ សម្តែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺដើរខាងមុខទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច បច្ឆតោ គច្ឆន្តោ បុរតោ គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរខាងក្រោយ ហើយសម្តែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺដើរខាងមុខ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧២-ន ឧប្បថេន គច្ឆន្តោ បថេន គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញនឹងមិនដើរក្រៅផ្លូវហើយសម្តែងធមិ ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ដើរតាមផ្លូវ ។

ន ឧប្បថេន គច្ឆន្តេន បថេន គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មោ ទេសេតព្វោ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវដើរក្រៅផ្លូវ សម្តែងធមិដល់មនុស្សគ្មានជម្ងឺដើរតាមផ្លូវទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧប្បថេន គច្ឆន្តោ បថេន គច្ឆន្តស្ស អគិលានស្ស ធម្មំ ទេសេតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយដើរក្រៅផ្លូវសម្តែងធមិដល់ មនុស្សគ្មានជម្ងឺ ដើរតាមផ្លូវ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

សោឡស ធម្មទេសនាបដិសំយុត្តា[៨]

(ចប់) ធម្មទេសនាបដិសំយុត្ត ១៦

៧៣-ន ឋិតោ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ករិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញគ្មានជំងឺនឹងមិនឈរបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ។

ន ឋិតេន អគិលានេន ឧច្ចារោ វា បស្សាវោ វា កាតព្វោ។ ភិក្ខុគ្មានជម្ងឺ មិនត្រូវឈរបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឋិតោ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ករោតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ គ្មានជម្ងឺហើយឈរបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧៤-ន ហរិតេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញគ្មានជំងឺនឹងមិនបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ឬក៏ស្តោះទឹកមាត់លើ

---

[៨] ការពោលជាប់ទាក់ទងនឹងការសម្តែងធមិ

ស្មៅស្រស់ ឬឈើស្រស់ ។

ន ហរិតេ អគិលានេន ឧច្ចារោ វា បស្សាវោ វា ខេឡោ វា កាតព្វោ។ ភិក្ខុគ្មានជម្ងឺមិនត្រូវបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់លើស្មៅស្រស់ ឬឈើស្រស់ទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ហរិតេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណាគ្មានជម្ងឺអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់លើស្មៅស្រស់ ឬឈើស្រស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

៧៥-ន ឧទកេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករិស្សាមីតិ សិក្ខា ករណីយា ។ ភិក្ខុ (សាមណេរ) គប្បីធ្វើសេចក្តីសិក្សាថា អាត្មាអញគ្មានជំងឺនឹងមិនបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ឬក៏ស្តោះទឹកមាត់លើទឹក ។

ន ឧទកេ អគិលានេន ឧច្ចារោ វា បស្សាវោ វា ខេឡោ វា កាតព្វោ។ ភិក្ខុគ្មានជម្ងឺមិនត្រូវបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬបស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ ដាក់លើទឹកទេ ។

យោ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា

បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោតិ, អាបត្តិ ទុក្កដស្ស។ ភិក្ខុណា គ្មានជម្ងឺអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ ឬ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ ដាក់លើទឹក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

តយោ បកិណ្ណកា និដ្ឋិតា

ចប់ បកិណ្ណក ៣

បាទុកាវគ្គោ សត្តមោ

បាទុកាវគ្គទី ៧ (ចប់)

ឧទ្ទិដ្ឋា ខោ អាយស្មន្តោ (បញ្ចសត្តតិ) សេខិយាធម្មា ។

តត្ថាយស្មន្តេ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ?

ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ?

តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា?

បរិសុទ្ធេត្ថាយស្មន្តោ តស្មា តុណ្ហី ។

ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

បពិត្រលោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ, វត្តដែលគប្បីសិក្សាទាំង (ចិតសិបប្រាំ), គឺខ្ញុំព្រះករុណាបានសម្តែងរួចហើយ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសួរលោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ, ក្នុងសេខិយវត្តទាំងនោះ,

លោកទាំងឡាយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ?

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសួរជាគម្រប់ពីរដងទៀត,

លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ?

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសួរជាគម្រប់បីដងទៀត,

លោកទាំងឡាយជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ?

លោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ សុទ្ធតែជាអ្នកបរិសុទ្ធ ក្នុងសេខិយវត្តទាំងនុ៎ះហើយ, ព្រោះហេតុនោះបានជានៅស្ងៀម ។ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមចាំទុកនូវហេតុនេះដោយ កិរិយានៅស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សេខិយា និដ្ឋិតា

ចប់សេខិយវត្ត